

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea cererii de recurs depusă de Ghenadie Roșca,
reprezentată de avocatul Constantin Ciachir,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Marcela Ciobanu împotriva lui Ghenadie Roșca, cu privire la modificarea
cuanțumului pensiei de întreținere a copilului minor,

împotriva deciziei din 04 decembrie 2024 a Curții de Centru,

*(Dosarul nr. 2ra-38/25
NR PIGD 2-23118939-01-2ra-22012025)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură
civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei
de casare a ei.

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. E. Culinca
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru A. Panov, A. Malîi, N. Mămăliga

27 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea cererii de recurs depusă de Ghenadie Roșca, reprezentată de avocatul Constantin Ciachir,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 16 august 2023, Marcela Ciobanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ghenadie Roșca, cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, prin hotărârea din 26 iulie 2013 a Judecătoriei Botanica, municipiul Chișinău, s-a desfășurat căsătoria încheiată între reclamantă și Ghenadie Roșca, s-a determinat domiciliul copilului minor, *****, născută la *****, cu mama, Marcela Roșca și s-a încasat din contul pârâtului în beneficiul ***** pensia pentru întreținerea copilului minor, *****, în mărime de 1/6 din salariu și/sau alte venituri lunare, începând cu 25 iunie 2013 până la atingerea majoratului de către copil.

3. Reclamanta a menționat că pârâtul manifestă un total dezinteres față de creșterea și educația copilului minor, neimplicându-se nici moral, nici material în asigurarea condițiilor necesare dezvoltării acestuia. Or, copiii au dreptul la un nivel de trai adecvat, care presupune cheltuieli materiale constante și semnificative, iar dânsa nu dispune de suficiente mijloace financiare pentru a acoperi în mod individual toate necesitățile vitale ale copilului.

4. A indicat că, suportă lunar cheltuieli considerabile pentru întreținerea copilului, fiind și obligația legală a tatălui să contribuie la aceste cheltuieli. Cu toate acestea, solicitările repetate de ajutor adresate pârâtului nu au fost încununate de succes, acesta oferind de fiecare dată un refuz sau evitând să răspundă.

5. Reclamanta a indicat că realizează un venit modest, fapt ce a determinat-o să se adreseze instanței de judecată pentru soluționarea acestei situații. Or, părinții au obligația nu doar de a asigura minimumul de existență al copilului, ci de a crea toate condițiile necesare unei dezvoltări și creșteri armonioase și complete.

6. În temeiul art. 74 și art. 76 din Codul familiei, reclamanta a apreciat că încasarea din contul pârâtului a sumei de 5 000 de lei lunar cu titlu de pensie de

întreținere pentru copilul minor, Sofia Roșca, reprezintă un quantum rezonabil și justificat. A indicat că, pe lângă cheltuielile zilnice necesare traiului, copilul frecventează lecții de limbă străină, achitate pe oră, fiind suportate totodată cheltuieli școlare (fondul școlii, fondul clasei), precum și cheltuieli pentru îmbrăcăminte, încălțăminte, rechizite școlare și alte necesități specifice vârstei.

7. Reclamanta a subliniat că simpla raportare la coșul minim de existență nu este suficientă pentru asigurarea unei întrețineri corespunzătoare, întrucât procesul educațional și dezvoltarea armonioasă a copilului implică cheltuieli considerabil mai mari. Stabilirea pensiei de întreținere la nivelul minimului de existență ar aduce atingere dreptului copilului minor la un trai decent și la condiții adecvate de creștere și dezvoltare.

8. Marcela Ciobanu a solicitat încasarea din contul lui Ghenadie Roșca în beneficiul său a pensiei de întreținere pentru copilul minor, Sofia Roșca în mărime de 5000 de lei până la atingerea majoratului copilului.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 23 noiembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Marcela Ciobanu.

S-a modificat quantumul pensiei de întreținere, în mărime de 1/6 din salariu și/sau alte venituri lunare, stabilite copilului minor, *****, prin hotărârea din 26 iulie 2013 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău.

S-a încasat de la Ghenadie Roșca în beneficiul Marcelei Ciobanu pensia pentru întreținerea copilului minor, în mărime de 5 000 de lei lunar, începând cu data pronunțării hotărârii 23 noiembrie 2023 și până la atingerea majoratului copilului.

S-a încasat de la Ghenadie Roșca în beneficiul statului taxa de stat în mărime 150 de lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 13 decembrie 2023, prin intermediul oficiului poștal, Ghenadie Roșca, a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 23 noiembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de încasare a pensiei pentru întreținerea copilului minor, *****, în mărime de 2500 de lei lunar până la atingerea majoratului copilului.

11. La 15 decembrie 2023, avocatul Constantin Ciachir, în interesele lui Ghenadie Roșca, a depus cerere de apel nemotivată, iar la 04 aprilie 2024, a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 23 noiembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de încasare a pensiei pentru întreținerea copilului minor, Sofia Roșca, în mărime de 2500 de lei lunar până la atingerea majoratului copilului.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din 04 decembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Ghenadie Roșca, reprezentat de avocatul Constantin Ciachir, și s-a menținut hotărârea din 23 noiembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

13. În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că obiectul obligației de întreținere îl formează mijloacele necesare traiului, adică alimente, locuință, îmbrăcăminte, medicamente, nevoi spirituale, dar și mijloace necesare pentru creșterea, educarea, și pregătirea profesională a copiilor. Întreținerea se acordă nu numai din câștigul din munca în sensul comun, dar și din alte mijloace ale debitorului obligației de întreținere, tocmai în virtutea principiului potrivit căruia întreținerea se datorează în dependență de nevoile celui care o cere, dar și cu mijloacele celui care urmează a o plăti.

14. Instanța de apel a stabilit că instanța de fond a menționat corect că informația Biroului Național de Statistică privind minimul de existență pentru un copil, nu constituie o normă imperativă de la care nu se permite derogare, ci urmează a fi apreciată cu titlu de circumstanță importantă de raportare, ca quantum/ nivel minim de la care instanța de judecată pornește la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, de ea urmează să se țină cont la adoptarea hotărârii judecătorești, însă, în ansamblu cu circumstanțele și probele cauzei civile. Or, această sumă reflectă minimul de existență, cheltuielile reale de întreținere a unui copil fiind mult mai mari.

15. Prin urmare, părinții vor fi obligați la asigurarea unui nivel de trai suficient copiilor săi minori, pornind de la interesul primordial al copilului, iar acest quantum nu ar crea dificultăți la încasarea pensiei de întreținere și este în interesul major al copilului, fiind în drept să fie asigurați din punct de vedere material în deplină măsură și fără nicio restricție sau condiționare.

16. În această ordine de idei, instanța de apel a evidențiat că părinții sunt obligați să creeze copilului condiții adecvate pentru creșterea și dezvoltarea

acestui, atât fizică, cât și psihologică, astfel încât întreținerea nu urmează a fi acordată doar la nivelul minimului de existență.

17. Astfel, instanța de apel a considerat că suma de 2 500 de lei propusă de apelant/pârât nu poate fi acceptată, deoarece necesitățile specifice vârstei copilului reclamă costuri ce depășesc simpla întreținere.

18. Or, suma pensiei de întreținere a copilului minor trebuie să fie reală și necesară, iar în cazul dat modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, *****, prin majorare până la suma de 5 000 de lei lunar, corespunde în mod real nevoilor minorului și necesităților de întreținere la această vârstă, ținând cont de toate cheltuielile financiare necesare pentru întreținerea lui, iar încasarea pensiei de întreținere într-o sumă mai mică va leza substanțial interesele copilului minor, or, în orice situație, interesele copilului prevalează.

19. Instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a majora cuantumul pensiei de întreținere pentru copilul minor, *****, până la suma de 5 000 de lei lunar, ținând cont de vârsta copilului, necesitățile minorului la această vârstă, dar și faptul că copilul minor permanent locuiește cu mama, astfel că celei din urmă îi revine o sarcină mai grea și mai oneroasă în raport cu sarcina pârâtului/apelant.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 22 ianuarie 2025, Ghenadie Roșca, reprezentat de avocatul Constantin Ciachir, a depus cerere de recurs, iar la 04 iunie 2025, a depus recurs suplimentar împotriva deciziei din 04 decembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel. Ulterior, la 04 iunie 2026, recurentul a depus recurs suplimentar împotriva deciziei din 04 decembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

SOLICITAREA RECURENTULUI

21. În motivarea recursului, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de apel, invocând că instanța de apel a examinat cauza în lipsa apelantului, nefiind comunicată locul, data și ora ședinței de judecată. De asemenea, a susținut că instanțele inferioare nu au ținut cont la emiterea actelor judecătorești starea sa materială, care este una modestă, neavând posibilitatea să plătească suma de 5000 de lei.

22. La 20 mai 2025, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatei copia cererii de recurs depusă de Ghenadie Roșca, reprezentat de avocatul Constantin

Ciachir, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței.

23. Până la examinarea admisibilității recursului, intimatul nu și-a valorificat drepturile sale procedurale și nu au depus referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

24. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

25. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;

e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

26. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)-f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

27. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că cererea de recurs depusă de Ghenadie Roșca, reprezentat de avocatul Constantin Ciachir, la 22 ianuarie 2025, este depus în termenul stabilit de lege, deoarece decizia motivată 04 decembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată ulterior depunerii cererii de recurs.

29. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

30. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

32. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanța de apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că cererea de recurs depusă de Ghenadie Roșca, reprezentat de avocatul Constantin Ciachir, nu conține argumente concrete față de decizia instanței de apel, ci s-a limitat la o simplă exprimare a dezacordului cu soluția pronunțată. Recursul nu îndeplinește condițiile legale de admisibilitate, întrucât nu conține motive de drept și nici temeuri care să justifice reformarea deciziei recurate.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia

hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

35. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

36. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenții argumentate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

38. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

39. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

40. Cu referire la argumentul recurentului precum că instanța de apel nu l-a înștiințat/citat, Completul de judecată îl consideră declarativ, or, din lucrările dosarului rezultă că, la 28 martie 2024, instanța de apel a expediat, prin intermediul poștei electronice, avocatului Constantin Ciachir, ce reprezintă

interesele recurentului în baza mandatului seria MA nr.1944035 din 14 decembrie 2023, cât și apelantului/ recurentului, prin oficiul poștal, copia încheierii din 19 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, potrivit căreia s-a acceptat apelul, s-a intentat procesul în instanța de apel și s-a fixat ședința pentru 23 aprilie 2024, ora 11:00 (f.d.55, 57 și 65), iar ulterior, prin telefonograma din 22 aprilie 2024, avocatul Constantin Ciachir i s-a comunicat despre faptul că ședința de judecată din 23 aprilie 2024 se va amâna pentru 04 iunie 2024 (f.d. 63).

41. În circumstanțele descrise se configurează concluzia că apelantul/recurentul cunoștea despre examinarea cauzei în ordine de apel, deoarece a fost înștiințat despre inițierea procesului și desfășurarea acestuia.

42. La acest aspect sunt relevante prevederile art.102 alin.(4¹) din Codul de procedură civilă potrivit cărora participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară. Or, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu mai pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară, dar să se intereseze, cu bună-credință, la intervale rezonabile de timp, de soarta dosarului respectiv, pentru a nu omite pe viitor termenul legal de atac, în situația în care își vor manifesta dezacordul cu soluția pronunțată de instanța judecătorească.

43. Mai mult, la caz, sunt aplicabile și dispozițiile art. 75 alin. (4) din Codul de procedură civilă, care statuează că actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sunt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.

44. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Ghenadie Roșca, reprezentat de avocatul Constantin Ciachir, ca fiind inadmisibil.

45. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1), alin. (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Ghenadie Roșca, reprezentat de avocatul Constantin Ciachir, împotriva deciziei 04 decembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni

